

Johan Mjønes: DET GÅR TIL HELVETE.

Mine venner er hyklere. Mine venner er blinde, dumme, ignoranter. Mine venner later som om de bryr seg, men gir faen, alle som en. Det går til helvete. På grunn av mine venner.

Mine venner bruker handlenett av økologisk bomull for å redde miljøet. Mine venner tror på Gud og Allah og biodynamisk landbruk. Mine venner flyr rundt i Europa og sprer kunnskap om biodynamisk landbruk, for å redde klimaet.

Mine venner er arkitekter og ingeniører og tegner en flyplass som skal være miljøvennlig. Legg ned arbeidet. La flyene stå. Idioter! Mine venner kjøper plater og bøker og klær og duppeditter på Amazon og eBay, som blir sendt fra Taiwan og Australia og Hawaii og blir gledelig overrasket over at det fortsatt er så billig, at det lander i postkassen deres, at det går an å få det helt hit uten å tenke på frakt. Det må være magi, tenker mine venner.

Mine venner kan diskutere globalisering og arbeidsmiljø og rasisme og utnyttning, iført klær sydd av slaver, av unger, av mennesker som aldri vil få mulighet til å diskutere utnyttning og rasisme og arbeidsmiljø og globalisering.

Mine venner flyr, og beklager seg over at de må fly, for de har jo sommerhus i Spania, må vite, og hytte som det ikke går å komme til med toget. Og så er det jo så ofte buss for tog. Og det er det ingen av mine venner som gidder.

Mine venner har jobber som gjør at de må til Asia på konferanse, eller Florida, eller Canada. Det er jobbtur. Greit å legge inn noen ekstra dager i New York, da. Mine venner elsker New York. Og det er jo ikke så langt dit, fra Ottawa, er jo nesten på veien hjem.

Mine venner lager for mye mat til middag. Og glemmer restene. Det er ikke så godt dagen etter. I alle fall ikke to, tre, fire, dager etter. Oi, det er jo ikke spiselig lenger!

Mine venner går på jakt. Se! Det er klimariktig mat. Synd bare at det er så langt til brukbart jaktterreng. Mine venner fisker laks i Orkla, og på Finnmarksvidda, og i Alaska. Mine venner har ett, to, tre, fire barn som skal forbruke, som skal ha samme

levestandard, som skal ha høyere levestandard. Mine venner sier; vi trenger Jesus, vi trenger Marx, vi trenger Tyler Durden! Mine venner ser at vi trenger en forandring, men flyr til Seattle for å besøke perifere slektninger, og svinger en tur innom San Francisco. Har man først flydd så langt ...

Mine venner er kommunepolitikere som stemmer ja til innendørs skianlegg på Lørenskog. Idioter! Mine venner synes det er for lite snø om vinteren, og koker kloden enda litt hardere for å lage kunstig snø. Om sommeren.

Mine venner tar en langhelg i Roma, med koret. Mine venner drar til Nord-Korea, fordi de vil se Nord-Korea. Mine venner drar til Kina, i høstferien. Mine venner drar til Tokyo, i høstferien, for det var så billige billetter. Mine venner drar til Barcelona og Nice og Praha og Lisboa.

Mine venner synes Trump er en idiot. Mine venner stemmer Rødt og SV og Krf og Venstre og Høyre og Ap og Senterpartiet. Mine venner stemmer MDG. Ingen av mine venner stemmer Frp. Det hadde tatt seg ut. De bare oppfører seg som om de stemmer Frp.

Mine venner lever blått og stemmer rødt. Leve rødt og stemme blått? Ha! Ingen gjør det, med et mulig unntak for Kåre Willoch, jeg vet ikke, han er ikke en av mine venner. Mine venner tror at om man skriver, diskuterer og debatterer problemene, så løser de seg selv.

Se, jeg har skrevet en samfunnskritisk tekst! Co2-regnskapet er reddet! Nå kan jeg fly rundt på festivaler og lese teksten min, og så kan jeg fly enda mer! Ingen av mine venner er klimafornektere. Så dumme er de ikke. De bare lever som om de er det.

Heldigvis er ikke jeg som mine venner. Når jeg flyr, er det fordi jeg, faktisk, må. Når jeg flyr. Når jeg flyr, er det med et ørlite snev av dårlig samvittighet. Jeg må da være bedre enn mine venner. Jeg gjør bare som mine venner.

Det går til helvete. På grunn av mine venner. Og meg.